

b) z drugiej strony jednocześnie podejmuje działalność jako władza publiczna (działalność w sferze imperium), w odniesieniu do której nie jest uważany za podatnika zgodnie z art. 4 ust. 5 wskazanej dyrektywy,

nie należy opodatkowywać wykonania nieodpłatnej usługi z zakresu działalności gospodarczej na potrzeby działalności w sferze imperium w świetle art. 6 ust. 2 lit. b) szóstej dyrektywy 77/388?

(¹) Dz.U. 1977, L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Massa (Włochy) w dniu 19 czerwca 2020 r. – GN, WX / Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

(Sprawa C-274/20)

(2020/C 297/42)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Massa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GN, WX

Strona przeciwna: Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie zakazu „dyskryminacji ze względu na przynależność państwową” w rozumieniu art. 18 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zakazuje się państwom członkowskim przyjmowania jakichkolwiek przepisów, które mogą, nawet w pośredni, ukryty i/lub znaczący sposób, stawiać obywateli innych państw członkowskich w trudnej sytuacji?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 93 ust. 1bis Codice della strada (kodeksu drogowego), dotyczący zakazu poruszania się pojazdami zaopatrzonymi w zagraniczne tablice rejestracyjne (niezależnie od tego, kto jest właścicielem pojazdu) po upływie sześćdziesięciu dni pobytu we Włoszech, może stawiać w trudnej sytuacji obywateli innych państw członkowskich (posiadaczy samochodów zaopatrzonych w zagraniczne tablice rejestracyjne) i w związku z tym mieć charakter dyskryminujący ze względu na przynależność państwową?
- 3) Czy pojęcia i zwroty:
 - a. „prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich” (art. 21 TFUE);
 - b. „rynku wewnętrznego”, który „obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, zgodnie z postanowieniami Traktatów” (art. 26 TFUE);
 - c. „zapewnia się swobodę przepływu pracowników wewnątrz Unii” (art. 45 TFUE);
 - d. „ograniczenia swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego są zakazane” (art. 49–55 TFUE);
 - e. „ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług wewnątrz Unii są zakazane w odniesieniu do obywateli państw członkowskich mających swe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym niż państwo odbiorcy świadczenia” (art. 56–62 TFUE)

należy interpretować w ten sposób, że zakazane są również przepisy krajowe, które mogą, choćby tylko w pośredni, ukryty i/lub znaczący sposób ograniczać lub utrudniać obywatelom europejskim korzystanie z ich prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, prawa do swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług lub w jakikolwiek sposób wpływać na te prawa?

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy art. 93 ust. 1bis Codice della strada (kodeksu drogowego), dotyczący zakazu poruszania się pojazdami zaopatrzonymi w zagraniczne tablice rejestracyjne (niezależnie od tego, kto jest właścicielem pojazdu) po upływie sześćdziesięciu dni pobytu we Włoszech, może ograniczać, utrudniać lub w jakikolwiek sposób wpływać na korzystanie z prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, prawa do swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 25 czerwca 2020 r. – CO, ME, GC, i 42 innych / MJ, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Eulex Kosovo

(Sprawa C-283/20)

(2020/C 297/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: CO, ME, GC i 42 innych

Strony pozwane: MJ, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Eulex Kosovo

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 8 ust. 3 i art. 10 ust. 3 wspólnego działania Rady 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO ⁽¹⁾, przed zmianą wprowadzoną decyzją Rady 2014/349/WPZiB z dnia 12 czerwca 2014 r. ⁽²⁾, w stosownym przypadku w związku z wszelkimi innymi ewentualnie właściwymi przepisami, należy interpretować w ten sposób, że przyznają one szefowi misji, działającemu w swoim imieniu i na własny rachunek, status pracodawcy międzynarodowego personelu cywilnego zatrudnionego w służbie misji EULEX KOSOVO w okresie poprzedzającym dzień 12 czerwca 2014 r., czy też – mając w szczególności na względzie art. 8 ust. 5 i art. 9 ust. 3 wspólnego działania 2008/124/WPZiB, przed zmianą wprowadzoną w dniu 12 czerwca 2014 r., – w ten sposób, że przepisy te przyznają status pracodawcy Unii Europejskiej lub jednej z instytucji Unii Europejskiej, takiej jak Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej lub wszelkiej innej ewentualnej instytucji, na której rachunek szef misji działał do tego dnia na mocy pełnomocnictwa, delegowanych uprawnień lub w ramach jakiegokolwiek innej formy reprezentacji, którą należałoby ustalić w razie potrzeby?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 42, s. 92.

⁽²⁾ Decyzja Rady zmieniająca wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. 2014, L 174, s. 42).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal judiciaire – Bobigny (Francja) w dniu 30 czerwca 2020 r. – BNP Paribas Personal Finance SA / ZD

(Sprawa C-288/20)

(2020/C 297/44)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal Judiciaire – Bobigny